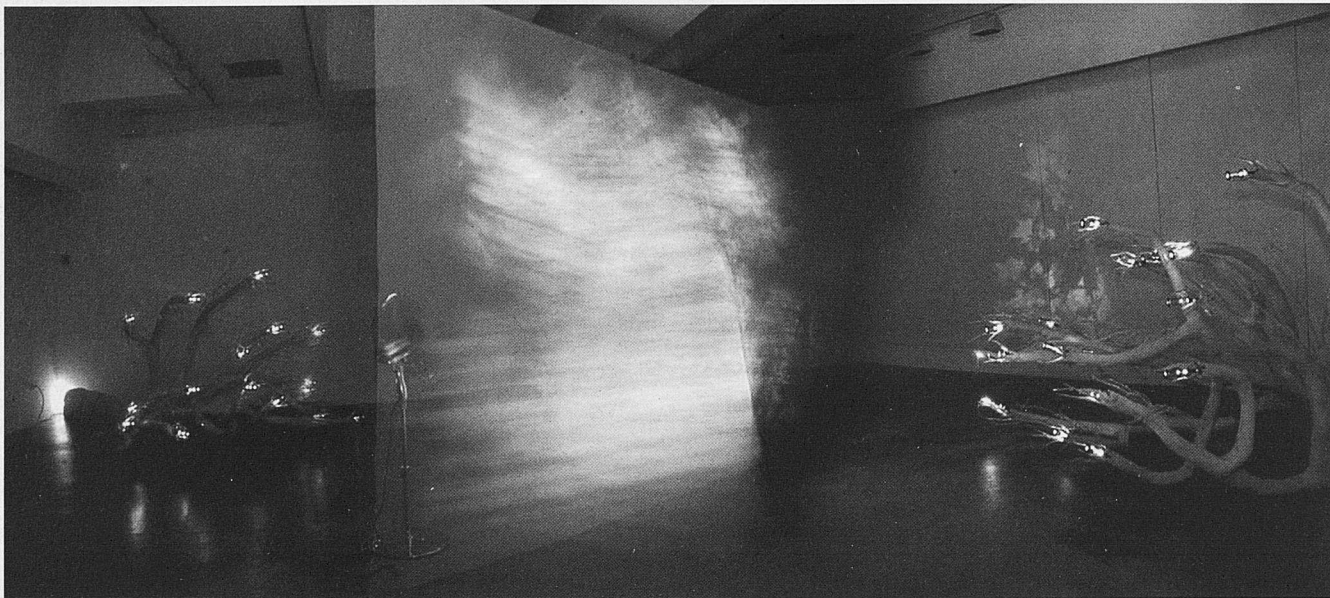

Daniel Canogar

Gabriel Amer

Daniel Canogar (Madrid, 1964), presenta per primera vegada a Balears una exposició individual del seu treball i ho fa a les sales de la Fundació "SA NOSTRA" de Maó i Ciutadella, a Eivissa i, finalment, en els mesos de setembre a novembre al centre de Cultura "SA NOSTRA" de Palma. Des de les seves primeres imatges fotogràfiques fins a les generades a través de la llum, la trajectòria de Daniel Canogar ha anat evolucionant cap a formats més d'instal·lació, enfront del estaticisme de la fotografia tradicional, sent en l'actualitat, un dels artistes espanyols amb major projecció internacional.

Per a la seva exposició a les Illes ha preparat una nova sèrie de peces en les quals combina fotografia reflectida amb escultura. Aquesta és la seva pri-

mera incursió en aquest camp i el resultat no deixa de sorprendre l'espectador per l'espectacularitat de la proposta. *Photosynthetic Remembrance* consta de tres peces de gran format i les tres ens porten a la memòria la imatge de l'arbre caigut. En aquestes peces s'hi han passat cables de fibra òptica a través de les branques buides i del tronc construïts amb materials sintètics com el polièster expandit i epoxy.

Els arbres tenen l'aparença d'haver estat tallats i han perdut totes les fulles. En una metàfora que inverteix el procés de fotosíntesi (l'arbre absorbeix la llum per créixer i treure fulles), en aquest cas són els arbres que emeten la llum i projecten la il·lusió de les fulles voletejant al ritme del vent.

El projecte pretén cridar l'atenció sobre la constant tala d'arbres, fent referència a l'impuls occidental per destrossar entorns naturals i notant com la naturalesa queda simultàniament reinventada en espais públics com hivernacles, parcs temàtics, oficines, etcètera. El resultat crea una sensació fantasmagòrica i a partir de la recreació tecnològica ens sedueix al generar la sensual memòria d'un recorregut entre els arbres bressolats pel vent.

Photosynthetic Remembrance existeix en un espai paradoxal entre la tristesa associada al desastre ecològic i a la fascinació produïda per la reconstrucció tecnològica. La mostra la completa amb imatges fotogràfiques fixes de la seva sèrie anterior, *Otras geologías* (2005), el tractament d'aquesta sèrie incideix sobre la quantitat de deixalles que genera la imparable societat de consum. Finalment, la sèrie *Ícaros* (2002) mostra l'estat flotant o de caiguda dels personatges que es mostren suspesos dins l'espai. ■

